

בס"ד כד' מר-חשון ה'תשפ"ו
 הדלקת נרות - 16:22
 צאת השבת - 17:13
 רבנו תם - 17:46
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֶלּוֹן מִס' 1278
 @ השבת "מברכין החודש".
 @ ר"ח כסלו יחול ביום שישי הבעלי"ט.
 יחדשו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
 לפרנסה טובה לבשרות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"י.
 @ להקדשת העלון או הסעודה לרפואה והצלחה 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "זחלך דוד"
 (מלכים א' א')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת חיי-שירה

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
 של הרב"ג יצחק יוסף שליט"א
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

מלנייני הפרשה:

"ומהאיש משהא לה"
 "משתאה" ראשי תיבות ממתין שרבה תשקה את הגמלים.

"במבחר קברינו קבור את מותך" (כ"ג ו)
 אברהם אבינו ביקש "ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר
 בקצה שדהו", ומדוע לא התרצה למה שהם הציעו לו **"במבחר
 קברינו"**. והתירוץ: אברהם אבינו שמע שהם רוצים לתת לו
 קבר בחלקת "גדולי האומה", אך אי אפשר לדעת מי נחשב
 אצלם גדול האומה, אולי איזה רוצח או שיכור, ולכן ביקש תנו
 לי קבר בקצה השדה.

"וירץ לבן אל האיש" (כ"ד - כ"ט)
 למה רץ, ועל מה רץ? "ויהי כראות את הנזם", אמר עשיר הוא
 ונתן עינו בממונו. (רש"י) חז"ל אמרו (ברכות מ"ג): "פסיעה
 גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עינו של האדם",
 שהריצה מקלקלת את העיניים. ולכן שואל רש"י למה רץ ועל
 מה רץ? הרי העיניים כהות מהריצה. ועל זה באה התשובה:
 "נתן עינו בממונו" - "סיכן עינו בגלל הממונו".

"מה יצא וכו' ויך ויהי אשה לבן אדוניך כאשר דבר ה"
 מדוע היו לבן ובתואל כל כך יראי שמים ששם שמם נהיה
 שגור על פיהם. אלא שאמרו זאת כדי שלא יוכל לבקש דמי
 שדכנות, לא אליעזר הוא השדכן אלא "מה יצא הדבר".

"ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבה"
 כשאליעזר הלך ויצא מאברהם, לא ידע מי תהיה האשה של
 יצחק, ובוודאי לא ידע אילו מידות של בגדים להביא, ואם כן
 איך לקח בגדים? אומר האדמו"ר מהר"ד מבעלו: אליעזר
 הביא בגדים לדוגמא, להראות להם אלו בגדים צנועים
 לובשים בבית אברהם.

**"אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם
 ובטירותם שנים עשר נשיאים לאמתם"**

אנו בני ישראל, מייחסים את הבנים אחרי האבות,
 "למשפחותם לבית אבותם" (במדבר א' - ב'), כי מכירים אצלנו
 את האבות. אבל אצל העכו"ם, הייחוס הוא רק מהאם, ולכן
 הם נקראים בפי חז"ל אומות העולם, כי רק באמא הם
 בטוחים, וכן מבואר בגמ' יבמות.

פינת הניבים והפתגמים

לא-קִהְתָּה עֵינִי = לא נָס לָחוּ =
עָדִין לֹא תַשׁ כּוֹחוֹ, שׁוֹמֵר עַל רַעְיוֹנָתוֹ.

דוגמה: אף-על-פי שִׁלְמֹנָה מָלְאוּ שְׁשִׁים שָׁנָה, עָדִין לֹא-
 קִהְתָּה עֵינִי וְלֹא-נָס לָחוּ, שְׁעוּרֵי מִרְתָּקִים.

מקור: ומִשָּׁה בֶן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמוֹתָיִם, לֹא-קִהְתָּה
 עֵינִי, וְלֹא-נָס לָחוּ (דְּבָרִים לד ז).

← מות שרה וקבורתה, **רכישת מערת המכפלה**.
 ← אברהם שולח את אליעזר לחפש אשה ליצחק.
 ← נישואי יצחק ורבקה.
 ← רשימת צאצאי אברהם.
 ← פטירת אברהם אבינו וקבורתו במערת
 המכפלה לצד שרה.
 ← רשימת בני ישמעאל ומותו.

"ויהיו חיי שרה מאה..."
 "ויהיו חיי שרה מאה..." ס"ת שם הוי"ה, חיי שרה מ'אה
 ר"ת 'שמח', מ'אה שנה ויעשרים ר"ת 'שמו', לרמוז שכל
 חייה ומעשיה היו בשמחה ותמיד קיימה את רצונו יתברך
 למען שמו באהבה.

"ויה' ברח את אברהם בכל"
 מה הברכה של אברהם בכל? אם לכולם טוב ולא רק לעצמו,
 זה ברכה אצלו. (מענה של תורה)

"ויקם שדה עפרון אשר במכפלה" (כג, יז)
 אמרו רז"ל בסוטה דף י"ג שגם ראשו של עשו נקבר במערת
 המכפלה. ויש לרמז זה בכתוב שלפנינו, כי ויקם ש'דה
 ע'פרון ראשי תיבות עשו. ונרמז הדבר בראשי תיבות
 דייקא, ללמד שרק ראשו נקבר שם. (אגרא דכלה)

"לא תיקח אשה לבני מנצח הכנעני" (כד, ג)
 כנעני מלשון סוחר. לא תיקח אשה ליצחק מאלה שעושים
 עסק בשידוכים, שהעיקר אצלם הוא התשלום, המוהר,
 הנדונה וכדומה.

"ויברך הגמלים מחוץ לעיר"
 מרמז על "ברכת הגומלי": **"מחוץ לעיר"** אלה הולכי
 מדבריות. **"אל באר המים"** אלה יורדי הים. **"לעת ערב"**
 זהו החולה שנאמר **"שקעה עליו השמש"**. **"לעת צאת"** זהו
 החבוש היוצא מבית האסורים.
 (שלמה אלביליה הי"ד בשם חיים לסרי הי"ד)

**"ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחותנו את היי לאלפי
 רבבה"** (כד, ט)

ביאר הגה"ק רבי שמעון סופר מקראקא את מנהג ישראל
 לברך את הכלה טרם יציאתה לחופה בפסוק "אחותנו את היי
 לאלפי רבבה". לכאורה איך משתמשים בברכתו של אותו
 רשע? אלא שהכוונה לענות כנגד לבן: אתה אמרת שרבקה
 אחותך היא מצד הטומאה, לא כך היא אלא **"אחותנו את"** -
מצד הקדושה, ולכן **"היי לאלפי רבבה"**. (יפה שיחתך)

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

מכל מלמד השכלת

המבחן של יצחק

שלושת דברים נבחן יצחק ושהיו אצל אמו :

א. ענן קשור על האוהל :

ענן מסמל את השלום, כפי שאנו אומרים בכל ערב: "ופרוש עלינו סוכת שלומך" - סוכות הם זכר לענני הכבוד. כשיש מריבה בבית האימא יודעת להשכיך שלום בין האחים, בין האבא לילדים. ואם לא אז יש - חורבן הבית.

ב. ברכה בעישה :

אישה שמבשלת ומקבלת אורחים במאור פנים - אף פעם לא יחסר לה לתת לאורחים - יש ברכה בעישה. כזו אישה הייתה שרה. נתאר לעצמינו שאני בא עם אורח הביתה והאישה פותחת את הדלת ושואלת "מי זה?!!... אוי לאותה בושח ("כי באפס הרגו אישי" - אפשר להרוג אדם כשרק מעקמים את האף). לעומת זאת שרה קיבלה כל אחד במאור פנים - "ובאו, ברוכים הבאים". את זה חיפש יצחק - חסד בלבד לא מספיק. חשוב לא פחות מאור פנים.

ג. נר דולק מערב שבת לערב שבת :

הזמן הרגוע ביותר של האישה הוא לאחר שהיא מדליקה נר שבת: כל המנוח והבלגן מאחוריה, הבעל הלך לבית כנסת (יש כאלה שאצלן זה לא בגלל שסיימו הכל אלא בגלל שהבעל הלך לבית הכנסת...) הכל נעים ורגוע... כזו הייתה שרה אמו: ברוגע נפשי מערב שבת לערב שבת. כזו אישה מחפש יצחק וזהו "וינחם יצחק אחרי אמו" - ראה שיש ברבקה את כל שלושת המידות הללו במלואן.

"ויתרא את יצחק ויתפיל מעל הגמל" (כד, סד)
שואלים העולם: **ומדוע נפלה רבקה מעל הגמל?** והתירוץ בדרך צחות: היא הרי הייתה חכמה מאוד. היא ידעה שאברהם אבינו תיקן תפילה בעולם, תפילת שחרית. את תפילת מנחה הרי תיקן יצחק רק באותו זמן שהיא הגיעה. ראתה רבקה שהשידוך שלה מתפלל בשדה לפנות ערב, נפלה מרוב צער מן הגמל: "רק כעת הוא מתפלל שחרית?!!!"

אמר לה אליעזר: אל תדאגי "הוא אדוני", גם הוא כעת מתקן את תפילת מנחה ואין סיבה לדאגה...

סגולה טובה למצוא זיווג הגון

"ויצחק בא מבוא באר לחי רואי והוא יושב בארץ הנגב"

שהלך להביא הגר לאברהם אביו שישאנה. (רש"י)
יש להבין מדוע הזכיר הפסוק עניין זה שיצחק הלך להביא את הגר לאביו?

זהו סגולה נפלאה שלימד אותנו יצחק אבינו, שאם אינו מוצא לעצמו או לבניו זיווגים, ישתדל בפעולות עבור אחרים לסייע להם למצוא זיווגם, ועייז יעורר על עצמו זכות משמים למצוא זיווג הגון לעצמו או לבניו. מוסיף רבי משה שטרנבוך ששמע מרבי אהרן מבעלזא, שהתעסקות בשידוכים לאחרים, זהו סגולה לזכות לבנים הנותנים, וביאור העניין, כיון שהוא מתעסק עבור אחרים לסייע להם לבנות את ביתם בישראל, יזכה אף הוא למידה זו, לבסס את ביתו היטב על אדני התורה והיראה, בבנים טובים והגונים.

שאלה : האם מותר לרסק בשבת בננה או אבוקדו במזלג ?

תשובה : הלכה ידועה, שאסור לטחון בשבת. ובכלל מלאכת טחון האסורה בשבת, שאסור לחתוך ירקות דק דק לסלט, כמו שכתב הרמב"ם (פ"ז מהלכות שבת), "שהטחון, לוקח גוף אחד ומחלקו לגופים הרבה". ואין להקל בזה אלא בתנאי, שיהיה החיתוך "לאלתר", כלומר, מיד לאחר החיתוך, בתוך חצי שעה, יאכלו את הסלט.

אין לרסק בננה לאכילה לאחר זמן

ומעתה נדון לגבי ריסוק בננה בשבת על ידי מזלג. שבדאי שהריסוק הוא דומה לטחינה, ולכן פשוט שאסור לרסק בננה בשבת, כדי לאכול ממנה (או כדי להאכילה לתינוק) לאחר שעה או שעתיים. ולא נותר אלא לדון, האם מותר לרסק בננה כאשר מתכוין לאוכלה "לאלתר", כלומר, מיד לאחר הריסוק.

היתר הריסוק כשבא לאכול מיד

ואמנם לאור מה שלמדנו, לגבי הכנת סלט בשבת, שמרן השולחן ערוך והרמ"א העלו להלכה (לאור דברי הרשב"א), שמוותר לחתוך בשבת סלט בסכין כאשר מתכוין לאוכלו "לאלתר", אם כן הוא הדין לגבי ריסוק בננה במזלג, שהריסוק הוא כחיתוך דק דק, וכל שמתכוין לאוכלו "לאלתר" מותר לעשותו בשבת.

דברי החזון איש

אולם הגאון החזון איש האריך הרבה בנדון זה, וכתב לחלוק על דברי הפוסקים שהיקלו בזה כשמתכוין לאכול לאלתר. וכתב שאין להקל בדבר, אלא על ידי שינוי, כגון שירסק את הבננה בידיה של הסכין (כמו שלמדנו לגבי טחינה ממש, של תבלינים). והוסיף, שמי שמרסק בננה בשבת על ידי שינוי המזלג, חייב חטאת, ועובר משום חילול שבת.

פסק מרן רבינו זצ"ל

ומרן רבינו הגדול רבי עובדיה יוסף זצ"ל האריך לדחות את דברי החזון איש בזה, ולקיים את דברי הרשב"א ושאר גדולי הפוסקים שמפיהם אנו חיים. וכתב שאין לחוש כלל לדברי החזון איש בזה, מאחר ודבריו עומדים בניגוד להוראת בעלי השלחן ערוך. והביא ראיות לדבריו. וכן פסקו להלכה הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל, והגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל (בשו"ת אור לציון ח"א סימן כח). ועוד.

לכן למסקנה, מותר לרסק בשבת בננה, או אבוקדו, על ידי שינוי המזלג, כדי לאוכלם מיד, אבל לרסק במכונה מיוחדת המיועדת לכך, בוודאי שאסור. (שו"ת יחיה דעת ח"ה סימן זך, וספר חזון עובדיה שבת, חלק רביעי עמוד רנה)

האם מותר למרוח את האבוקדו על גבי לחם, או שיש בדבר איסור משום "ממרח"?

ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל דן בזה בספרו, וכתב שאין בדבר איסור, משום שדין "ממרח", אינו שייך בדברי מאכל ומטעמים נוספים. לכן להלכה, מותר למרוח בשבת אבוקדו על גבי פרוסת לחם. (ח"ד עמוד רסד)

האם מותר לרסק תפוח אדמה מבושל וביצים קשות בשבת?

כשבא לאכול מיד, מותר לעשות כן על ידי מזלג, אבל צריך לשנות מצורת העירוב הרגילה, שאם עושים בכך יעשה בנחת, ואם עושים בנחת יעשה שתי וערב.

כל זה כשחשתיכות הביצה או התפוחי אדמה קטנות, ונוצרת כמין עיסה וגוש אחד. אבל אם חשתיכות גדולות קצת, מותר לערב בהם טחינה או מיונז ללא כל שינוי, כיון שלא נוצרת כאן עיסה כלל, ואינם נעשים כגוש אחד. (אור לציון ח"ב פרק לג ס"ו, ושמירת שבת כהלכתה פרק ח ס"ד).

חילון אוירי

שעות אחדות שהה רבי בנימין אצל אביו בביקורו השבועי הקבוע במושב הזקנים. משפנה ללכת אמרה לו האחות כי המנהל מבקש שייכנס אליו למשרדו.

המנהל קיבל אותו בסבר פנים יפות. "רציתי לבקש את עזרתך לפני כשבועיים לוויתו למנוחות את אחד הזקנים מהמוסד שלנו. בעקבות שירתו, שכנו לחדר שקע בדיכאון עמוק וכל מאמצי הצוות והפסיכולוג שלנו, לא הועילו. אנו הבחנו שבביקורים שלך אצל אביך שוחחת עם הזקן הזה וקשרת איתו קשרי הבנה וידידות. חשבנו שאתה תוכל לעשות ולהצליח במקום שאחרים נכשלו".

המנהל סיים והמתין לתשובה. רבי בנימין אמר: "ננסה, ונתפלל לה' הצליח". בשביעות רצון, המנהל הולך את רבי בנימין אל הגינה שם ישב הזקן, לפי הוראת הרופא.

רבי בנימין התיישב על הספסל בסמוך לזקן והחל לדבר. הוא גייס את כל ניסיונו רב השנים בתחום החינוך כדי לדובב את הזקן השותק והמסוגר. הוא דיבר ודיבר, ורק בהתקרב לקו היאוש ועמד להרים ידיים ננער הזקן משתיקתו, הרים ראשו במקצת ואמר כמדבר אל עצמו: "זה היה נורא. חמש שנים היינו שכנים לחדר, הכרתי אותו היטב, אהבתי אותו, כמו אחים. זה נורא, לקחו אותו, שמו אותו בבור, באדמה, וכיסו אותו. אני ראיתי את כל זה, זה עומד לי מול העיניים ביום ובלילה, אחר כך עזבו אותו כולם שם והלכו הביתה לאכול ולשחק. לא! לא! אין לי הרבה זמן עד שיעשו את זה גם לי..." הזקן פרץ בבכי ממושך רבי בנימין התקרב אליו והניח ידו על כתפו. כאשר העריך שהזקן מסוגל לשמוע, פתח בשקט כמשוחח עם חבר, והחל מספר:

מטיילים הפלגו בספינה על פני נהר אדיר ורחב. מי הנהר זרמו קדימה והשיטו עימם את הספינה ונוסעיה. הטיל היה נעים והכל היה יפה, עד שהבחינו כי הנהר הולך ומתקרב במהלכו לתהום עמוקה ומי הנהר נופלים למעמקי התהום במפל אדיר. הם החלו מיד בניסיונות להשיט את הספינה אחורה כדי להתרחק מן התהום, אך כל מאמציהם הנואשים לא הצליחו להקטין אפילו במשהו את התקדמות הספינה באיטיות ובביטחון עם מי הנהר בו היא שטה, וכך הלכו ושטו אל הבלתי נמנע, אל הנפילה האימומה לתוך התהום".

רבי בנימין הפסיק לרגע וראה לשמחתו שהזקן הזדקף במקצת, הרים ראשו והוא מקשיב לסיפור.

מעודד מהשינוי המשיך בסיפורו:

"לרגע קרץ להם פיתוי להתעלם מן הסכנה שהיתה רחוקה עדיין וליהנות מן הנוף הנהדר שנשקף בשתי הגדות ובמעלה הנהר, אך הם זכרו באימה את הצד הרביעי של הנהר אליו הם מתקדמים, ואת הבלתי נמנע הממתין להם שם במורד הזרם בוודאות שאין בטוחה ממנה".

"הם חיפשו בכל כוחם איזה מפלט ומנוס והשקיעו את כל מחשבתם במציאת איזו דרך הצלה מן הסוף המר אליו הם מובלים בכח איתנות שאין לגבור עליו".

"והנה גילו כי בחלק אחר של הספינה, במקום נסתר מן העין, עומד מכוסה בריעת ברונט "מסוק".

"בידיים רועדות הסירו את הכיסוי ובדקו את המסוק והנה הוא שלם ותקין, ללא פגם. כל מה שדרוש הוא לעלות אליו, להפעיל את המנוע, ואז להמריא אל על ולהינתק מן הספינה ההולכת לאבדון.

וכך אמנם עשו. הם טיפלו במסוק, תידלקו אותו, ניקו את חלקיו והכינו את כל הדרוש להמראה. בהגיע הרגע הנהנו הם נכנסו למסוק, הפעילו אותו והמריאו כלפי מעלה. ממרומים יכלו להשקיף ולראות כיצד גולשת לה ספינתם כלפי מטה, אל התהום הנורא, מתרסקת בסלעים ובקיר

המצוק והתלול, חודרת את ענני הקצף של מי המפל ונעלמת שברים שברים במים שמתחתם".

עד כאן הוא המשל:

"האדם", המשיך מיד רבי בנימין ברצותו לסמוך זה לזה משל ונמשל, "האדם גם הוא בנוי ומורכב משני חלקים. חלק אחד הוא החלק החומרי, הבשר ודם שלנו, עליו אנו שטים בים החיים הסוער, והוא הכלי שבאמצעותו אנו פועלים בעולם. החלק השני הוא החלק הרוחני שלנו, הנשמה, שהיא חלק אלוה ממעל. שני החלקים צמודים זה לזה ונוסעים יחד את מסע החיים עד סיומו. עם סיום המסע נפרדת החבילה, החומר חוזר אל האדמה ממנה לוקח והנשמה חוזרת אל האלוקים אשר נתנה. לנשמה הממריאה, לא קורה דבר, כי היא אינה חומרית ואינה כפופה כלל לחוקי הבלה והכליה של החומר".

הזקן ישב כבר זקוף על הספסל כשפניו מופנים לעבר רבי בנימין והוא עוקב בהתעניינות אחרי דבריו.

לפתע פתח הזקן את פיו ושאל: "ומי זה אני? אני זה החומר או הנשמה?" רבי בנימין התאפק מלהביע בגלוי את שמחתו לערנותו של הזקן, וענה בקול: "השאלה שלך היא שאלה גדולה. זו בעצם הגדולה שבשאלות חיי האדם. הנוף החומרי אינו אלא לבוש של הנשמה, בסוף החיים היא פושטת את הלבוש ששימש אותה לאורך המסע ויוצאת לדרכה בחזרה אל מקורה".

וממשיך רבי בנימין: "אני נזכר בבדיחה ששמעתי בילדותי כיצד השוטף של העיירה רצה לברך הגומל. כששאלו אותו מהו הנס שקרה לו המחייב אותו ברכה, מספר השוטה שראה כיצד הכובסת תופסת את כותנתו, משפפפת אותה, ושמה אותה ברותחין".

"תארו לעצמכם", הסביר השוטף, "איזה נס קרה לי שלא הייתי בתוכה..." הזקן התחיל לחייך...

"התשובה לשאלה החשובה שלך מי משני החלקים הוא ה"אני" של האדם? תשובה זו נתונה היא ביד האדם עצמו. הוא שמחליט אם הוא רוצה, כמו שוטה העיירה, לזהות את עצמו עם גופו-לבשו, עם הבשר והדם שלו, עם החומר, או שהוא מזהה את עצמו עם נשמתו".

"ההבדל בין שתי הבחירות מגיע עם סיום המסע, אז קל לראות מה ההבדל בין ספינה שאינה יכולה להינתק אפילו טפח מעל פני המים וסופה התרסקות במפל, לבין מסוק קל כנפיים החולף לו מעל המפל, ושום דבר ממה שמתרחש למטה במפל אינו יכול לפגוע בו כלל".

העננה הקודרת ששכנה על פניו של הזקן עדיין לא סרה. בשקט השמיע את השאלה הגורלית: "ועד מתי אפשר ללכת על המסוק? האם בגיל זה לא מאוחר מידי?"

"אף פעם לא מאוחר מדי!" ענה רבי בנימין בטון פסקני. תחזוקה טובה של המסוק וטיפול מתמיד בו משפרים את הטיסה, לא אומרים לאדם אֶחָת את המועד. אין דבר כזה, אף פעם לא מאוחר מדי. גם מי שקופץ ברגע האחרון ועולה על המסוק, גם אם אין לו מקום ישיבה, וגם הוא נאלץ לתפוס ולאחוז בכל כוחו בסולם החבלים המשתלשל מן המסוק, כבר הוא הציל את עצמו מסופה המר של הספינה המתנפצת אל הסלעים וטובעת".

"כל מחשבה טובה, כל מצוה, כל תפילה, כל שמירת שבת, כל חשיבה נכונה על עצמך ועל חייך, כל אלה הם תדלוק המסוק ומילוי בצידה לדרך".

"אני מאחל לך עוד שנים רבות וטובות של טיפול יעיל במסוק שלך".

הזקן הושיט ידו ללחיצת יד חמה, ופניו המאושרות היו תגמולו המלא של רבי בנימין שהודה בלביו לקב"ה על שסייע בידו להרנין לב יהודי ולהאיר את עיניו.

(הרב צבי נקר)

"אני טרם אכלה לדבר... ותמהר כדה... ועתה עם ישכם לוישים חסד עם אדוני ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל"

כל ההתנהלות של אליעזר הייתה במהירות שיא. קפצה לו הדרך והוא לא הספיק להתפלל הוא רואה את רבקה והיא ממחרת והוא מיד שם עליה את הצמידים.

הולכים מהר הביתה, הוא מלחץ את המשפחה...

מה קרה? מה המהירות?!

אלא אליעזר הגיע לעת ערב - לעת צאת השואבות, נגיד בשעה 16:00. והוא אומר לה' "הקרה נא לפני היום".

בשעה 16:50 שקיעה - "יש לך הקב"ה 50 דקות להביא לי בחורה ליצחק". היתכן?! איזו מין בקשה זו?!

למה שה' ישמע לו? אלא שהתפילה הייתה מעומק הלב ויש לו זכות של צדיקים כמו אברהם ויצחק.

ה' יכול גם ב- 50 דקות לסגור שידוך.

אך לצערנו אנו עובדים הפוך - לא מתפללים מעומק הלב ורוטנים למה ה' לא שומע...

איך נוכל להוסיף קצת "פלפל" לשיחות המשמימות הללו עם הילדים?

אחד הרעיונות הוא לשאול את עצמך, "האם אני תמיד במצב רוח מתאים לשיחה?" הרי אני עשוי להיות עייף או רעב, או לחוש צורך בשקט ושלווה. לא תמיד אני מרגיש מוכן לקשקש. גם ילדנו לא.

יש ילדים שאף פעם אין להם מה לומר עד שמשכיבים אותם במיטה בלילה, ואז הם מפטטים ומצייצים כאילו זה עתה לחצו להם על מתג ההפעלה. יש ילדים המוכנים לדבר בשקט של הלילה, כשהאורות כבים וחס ונעים להם. אחרים אוהבים לדבר בבוקר, כשהם מתעוררים שמחים ועליזים ומבעבעים מרוב סיפורים שיש להם לספר לנו.

תפסו את הרגעים שבהם הם במצב רוח מתאים לשיחה. ספרו להם על עצמכם. ספרו להם על היום שלכם, שתפו אותם במעלות ובמורדות שלכם. הראו להם דוגמה של שיחה טובה, כך שיוכלו ללמוד גם הם כיצד לשוחח כך.

פרכה והצלה	פרכה והצלה	פרכה והצלה
לחנן לוי זכות שיעור והתהילים תגן בעדו באושר, פרנסה טובה, רפואה שלימה שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה לכל משפחתו ורפואה שלימה ליחזקאל לוי	פרכה והצלה לשרון וישראל ישראל זכות תרומתם שיתברכו באושר ובראות, ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ורוחניות וגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירון נחת ושלווה ולעני חיים בן אברהם ז"ל	פרכה והצלה רפואה שלימה לאסתר אהרני בת חיה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושש"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות וברכה והצלחה לשמואל וחיה אהרני

פרכה והצלה	פרכה והצלה	פרכה והצלה
רפואה שלימה לטיובת בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושש"ה גידיה תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה נעים	פרכה והצלה סעדיה ומרגלית צברי שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ורוחניות וגשמיות בפרנסה טובה אושר ושלווה לשנים טובות ונעימות ונחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לאביגיל בת מרגלית	פרכה והצלה לשרון ואשרית באבא בהגיע איתן למצוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יעלה בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ונחת ושלווה למשפחת באבא ולמשפחת בלמס

פרכה והצלה	פרכה והצלה	פרכה והצלה
לע"י הצנועה והענוה נהיית נורית יעקוב בת יצחק וגולשן ז"ל כטי חשון פקידת שנתה העליה לבית העלמין ביום חמישי בשעה 15:30	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה יוסף דוקר בתי יצחק ויוסף ז"ל בת נור-חנה וציון ז"ל הרפא לשבורי לב ניחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון ויירושלים

פרכה והצלה	פרכה והצלה	פרכה והצלה
עשרים ושש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"צ יגל יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"	פרכה והצלה לשרון ואשרית באבא בהגיע איתן למצוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יעלה בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ונחת ושלווה למשפחת באבא ולמשפחת בלמס	פרכה והצלה לשרון ואשרית באבא בהגיע איתן למצוות יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה יעלה בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ונחת ושלווה למשפחת באבא ולמשפחת בלמס

פרכה והצלה	פרכה והצלה	פרכה והצלה
לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה

פרכה והצלה	פרכה והצלה	פרכה והצלה
לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה
לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה	לע"י הצנועה והענוה מרת תורג'מן ז"ל נפטרה השבוע יחי חשון תמליץ טוב בעד לדידה כטי חשון פקידת שנתה